

Oglasi, pripostana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglase itd. šalju se naputnicom ili položnicom pošt. urednice u Beču na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 847849. Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom častu male stvari, a nosloga sve pokvari.“ Narodna poslovica.

Izlazi svakog četvrtka o pedno.

Netiskani dopisi se ne vraćaju nepotpisani ne tiskaju a nefrankirani ne primaju. Predplata za poštarinom stoji 10 K u obće, 5 K za seljake } na godinu ili K 5—, odn. K 2-50 na pol godinu.

Izvan carevine više poštarina. Plaća i utičaje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zaočitali 20 h., koli u Puli, toll izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u „Tiskari“ Laginja i dr. prije J. Krmptić i dr. (Via Gračera br. 1), kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplate.

Odgovorni urednik i izdavač Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krmptić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Gračera br. 1, il. kit).

Hrvatsko sveučilište i slovenski akademici.

Mladi Istran, koji je učio pravo na hrvatskom sveučilištu u Zagrebu i koji je čitao „Edinosti“ poziv akademickog društva „Istria“ u Pragu na slovensko djake, pripisao nam je članak, kojim nastoji dokazati, da bi morali slovenski akademici polaziti također i hrvatsko sveučilište u Zagrebu, a da pokažemo i tim, da nam nije slovensko-hrvatska uzajamnost samo puška fraza. Članak je napisan prije nego li je pisac znao, da su i drugi slovenski listovi spomenuti poziv prihvatili i prije nego li je mogao čitati slične pozive slovenskih djaka iz Beča, Graca, Ljubna itd. na slovenske abiturijente. — Članak, za koj puštamo odgovornost gosp. piscu, glasi:

U broju 184. od 4. tek. mj. (t. j. dne 4. julija o. g. Op. ured.) donasa Tršćanska „Edinost“ poziv slovenskog akademickog društva u Pragu „Istria“ na slovenske abiturijente, kojim ih pozivlje, da svi oni, koji namjeravaju polaziti kakov fakultet, dodju na česko sveučilište u Prag, koje da im pruža takve pogodnosti, kakvih im ne pruža nijedno drugo sveučilište u Austriji. — U tom pozivu tumači „Istria“ nesamosan život Slavena na gradačkoj i bečkoj univerzi, neprijateljsko susretanje djaka od strane građana i samih profesora na tim univerzama, te svršava pozivom na abiturijente, da se svi upisu u česku univerzu u Pragu. Prag — kaže u tom pozivu — jest kulturno središte Čeha, koji najvećom susretnošću primaju u svoje kolo svu slovensku braću, napose pako Slovence; tuđe slovenski djak upozna pravo slovensko življenje; tu se on oduševljuje za budućnost i postane realan i ozbiljan radnik na polju kulture, gospodarstva i politike. U Pragu su slovenskom djaku širom otvorena vrata svih narodnih društava, čitaonica, muzeja, kazališta, raznih znanstvenih, akademickih i pjevačkih društava i napose „Sokola“, koji je među Česima najbolje razvit. Poziv svršava sa zaslužkom:

Iz svega toga je razvidno kakve prednosti i ugodnosti imaju praške visoke škole pred onima u Gracu i Beču, koje su njemacke.

Mi se posvema sudaramo po navodima „Istria“ da Prag pruža slovenskom djaku mnogo više pogodnosti i prednosti nego li ijedan drugi austrijski grad, napose Gradac i Beč; također se podpunoma slažemo sa nazorom, da se slovenski djak u Pragu među svojom jednodrvnom braćom čuti kao kod kuće i da se u njemu čustvo slavenske solidarnosti brže i intenzivnije razvija nego li u njemackom Gracu i Beču — nu jedno moramo opaziti „Istrij“ na što je posvema zaboravila, da je najme Slovincima i Hrvatima Austrije otvoren put i do hrvatske univerze u Zagrebu.

Zagreb sam po sebi ne može se mjeriti sa zlatnim Pragom, nu sve ove prednosti i ugodnosti, koje „Istria“ nalazi u Pragu, nalazimo i u bielom Zagrebu, tom kulturnom središtu Jugoslavena. — I u

Zagrebu susreće građanstvo slovenskog djaka najvećom naklonošću, i u Zagrebu su slovenskom djaku otvorena vrata svih znanstvenih, akademickih, poučnih, pjevačkih i inih društava napose „Sokola“; i u Zagrebu se slovenski djak može oduševiti za slavensku solidarnost i naučiti realnom i ozbiljnom radu na polju znanstvenom, narodnog gospodarstva, politike itd. I Zagreb je jeftin grad tako, da može i siromašan djak uz podporu akad. podpornog društva i „mensae academicae“ prilično liepo izlaziti, a jezik sam po sebi pruža mu po gotovo manje poteškoća nego li česki. Kako dakle vidimo Zagreb ne zaostaje u tom niti najmanje za Pragom; dopaže može se reći, da pruža Slovincima veće pogodnosti nego li Prag usljed velike odaljenosti i velikih troškova skoptanih sa putovanjem.

Uzprkos tome mimoilazi gori spomenuti poziv „Istria“ sasna zagrebačko sveučilište. Nećemo, da budemo zlobni, te nećemo da predbacimo „Istrij“ nepoznavanje gornjih činjenica jer smo osvjedočeni, da „Istria“ agitira za Pragu s razloga, da se poveda broj njenih članova. Nu mi pitamo „Istrij“ i gospodu, koja u njoj sjede, gdje nam je ona toli razvikana slovensko-hrvatska solidarnost, i zar su zaboravili, da su Hrvati i Slovinci po jeziku, običajima, geografskom položaju, političkim i kulturnim težnjama jedni drugima bliži i jedan na drugoga tako tesno vezani, da si čovjek tjesnije i prirodnije sveze ne može pomisliti. Što bi kazala „Istria“ i što bi rekli Slovinci, kad bi Slovinci primjerice imali slovensku univerzu u Ljubljani i kad bi kakvo hrvatsko akademicko društvo u Pragu pozivalo Hrvate Istre i Dalmacije na česko sveučilište u Pragu? Zar nebi opravdanim prigovorom pitali: čemu Vi Hrvati preskačete? Vama bliže stojeće Slovinci i slovensku univerzu?

Stvar valja promotriti sa malo višeg stajaništa. — Zagreb jest prijestolnica svih Hrvata; on je politički i kulturno sjedište svih Jugoslavena i Slovincima u Austriji teško da ima spasa bez moralne i duševne zajednice sa braćom Hrvatima. Ako dakle žele Slovinci, da ih se u Austriji uvažava, onda jim je tražiti jedinu naravnu i najbližu zaslobu kod Hrvata, a tu zaslobu će Slovinci steći nesamo oduševljenim govorima i člancima, već poglavito time, da nastoje čim više upoznati braću Hrvate, njihove kulturne stečevine, njihov jezik, proučavati njihovu prošlost i njihove političke težnje. Preokret u Hrvatskoj, nenadani poraz Kluenove klike u banovini i novi pravac hrvatske politike dignuo je Hrvate opet na površje i pribavio im među austro-ugarskim narodima onaj ugled, koji ih po njihovom položaju, kulturi i političkoj važnosti ide i onakav razvoj političkih odnosa mogao bi i morao bi povoljno djelovati i na politički razvitak odnosa kod braće Slovincima — ako budu ovi pisanji uz Hrvate i tražili s njima moralnu i političku zajednicu.

U tu svrhu morali bi Slovinci polaziti u prvom redu svoje sinove na hrvatsko sveučilište u Zagreb, da se tako

zadaje najbližjom im hrvatskom kulturom, da tamo upoznaju hrvatske prilike i da onda povrativši se u svoju domovinu, šire među svojim narodom ideju hrvatsko-slovenske zajednice, u kojoj mogu naći spas pred nasilnim germanstvom, kojem su više izloženi nego ikoli drugi slavenski narod a Austriji. Radi toga morala bi i „Istria“ uvažiti ove važne momente i apelirati na slovenske abiturijente, da polaze u prvom redu hrvatsko sveučilište u Zagrebu a samo onda, ako toga ne bi htjeli ili mogli učiniti, da polaze česko sveučilište u Pragu, mjesto kojeg drugog austrijskog njemackog sveučilišta. Na pravnom fakultetu u Zagrebu položeni državni ispiti vriede i u Austriji, samo što moraju takvi pravnici polagati na hrvatskom jeziku nadopunbeni ispit iz onih zakona, koji nisu istovjetni sa hrvatskim zakonima; nu taj ispit jest tako jednostavan i lagan, da se ne može smatrati nikakvom zaprekom za polazak zagrebačkog sveučilišta. (I to je samo privremeno. Opaska Ured.) Predbacit će nam se možda, da na zagrebačko sveučilištu položeni strogi ispiti nevrriede u Austriji; to je dođuše istina, nu i tu zapreku mora se odstraniti odlucnom intervencijom hrvatsko-slovenskih i drugih slavenskih zastupnika u Beču. —

Takodjer ispiti položeni na filozofskom fakultetu u Zagrebu bili su od austrijske vlade mnogim djacima priznati i oni služe danas u Austriji (Dalmacija i Istra) kao profesori.

Ovoliko smo smatrali svojom dužnošću, da odgovorimo na gorispomenuti poziv „Istria“ i da postavimo na vrce slovenskim abiturijentima.

A sad pak još nešto. — Tršćanska „Edinost“ donesla je gornji poziv bez ikakvog komentara ili opaske, čime je dala razumjeti, da bar muća odobrava taj poziv. Drugčije si bar tu njenu šutnju ne možemo da tumačimo. Nu pitamo mi nju samo, kako se to njezino držanje sudara sa njenim refleksijama u broju 181. od dne 3. t. m., u kojem pod naslovom „Pokret“ o „Edinosti“ među ostalim izjavlja „da Slovinci imadu sto i sto rasloga da upoznaju svoje mase sa hrvatskim literarnim proizvodima osobito pak sa povješću; da se napose u Trstu opaša, kako se budi time zanimanje brata sa brata, kako se oživljuje time čustvo skupnosti i utvrđuju vjerenje o solidarnosti hrvatskih i slovenskih interesa sada i za budućnost; da nisu vezani jedan us drugoga samo po srodstvu krvi, nego također po geografskom položaju, koji nam dapače nalaže skupnost narodnih, političkih i ekonomskih interesa. Čim pak je tomu tako — završuje „Edinost“ — sahtjeva od nas obojice životni interes, da se obojestrano upoznamo i dovedemo naše mase do spoznania, gdje se osjeganje naše budućnosti“.

Znatiljelni smo, tako dovadja „Edinost“ u sklad te svoje izvode sa gorepomenutim držanjem kod uvrštenja oglasa „Istria“ u svoj list ili da li misli „Edinost“, da se samo slovenska masa — a pod masom se obično razumijevaju niži slojevi — mora voditi i politički odgajati tu masu, ne treba da se upoznaje sa hrvatskim prilikama? *Svršeni gramnik.*

Kastavskom načelniku i vrijeme rođojbu Kazimiru Jelušiću u Beču.

Kastavci su molili se Bogu, Da Te spase, koji spasit mogu Bečki tamo paraoci vješti, Nek i u nas slava im se bliesti; Tvom bo maru, Tvojog sduševnosti Zamjenika nema vrstna dosti, Domoljublju, poštenjačtvu Tvome Nema ravnog ni s daleka borne. Tja i sveti Istre zavjetnici Ciril, Metod nebeskoj u dicit Zagovarati znali nuđu prieku Tvom u Istri produljenom vieku: Za probitak još da duljš brigu I za last nam: hrvatsku za knjigu. S toga eto Tvomu ozdravljuju Raduju se sveti nam u raju; Raduje se vjerna ljuba ona, Koja u Beč pratila Te bona; Ljuče nam Istra, gore tužnje, Ti si spašen, tuj već nema šutnje, Pa i pjesma moja se veseli U cik zore, vas dan božji cieti, Pak Ti klikće trudbeniku dragu: Bog Ti davnu namakao snagu!

U Fužinama na 22.7. 1906.

Ivan Trnski.

Politički pregled.

U Puli, dne 8. augusta 1906.

Austro-Ugarska

Dne 6. o. mj. navršilo se sto godina, od kako je (dne 6. augusta 1906.) car Franjo II. izdao cesarski patent, kojim je razrgao vez između c. kr. njemackih nasljednih zemalja i rimsko-njemackog carstva, te se proglasio carem austrijskim, a odrekao se njemacke carske krune i osloboodio sve njemacke knezove, stališe i pučanstvo od dužnosti prema sebi kao vrhovnom poglavaru države. Toga dana bio je dakle stoti rođendan Austrije.

Ministar-predsjednik barun Beck uputio je na ministre okružnicu, u kojoj ih upućuje na tešku zadaću, što je imadu upravni činovnici u Austriji pogledom na političke, nacionalne i društvene prilike.

Dne 3. o. mj. se je u Beču sastalo mješovito povjerenstvo, sastavljeno od izaslanika pojedinih ministarstava, da prouči i pospješi državnu akciju za unapredjenje Dalmacije. Sjednicu je otvorio glavom ministar-predsjednik barun Beck, koji je iztaknuo, da je Dalmacija po svom položaju jedna od najvažnijih zemalja po monarkiju, a po svom stanju jedna od najzapuštenijih.

Očito je ova iznenadljiva brizljivost austrijske vlade za Dalmaciju u savezu sa nagođenom horbom između Austrije i Ugarske.

Srbija.

Skupština je sa 43 prui 40 glasova prihvatila osnovu zakona, kojom se vlada ovlašćuje, da sklopi trgovačke provizorije. Profi osnovi su glasovali mladi radikali i ostale male frakcije. Zatim je skupština uzela u razpravu vladinu osnovu o dozvoli vjeresije od 600.000 dinara, da se

Ja li je kandidat posten, značajan, rodoljuban i radijs. Na to će se paziti i u buduću. Što se njega, govornika tiče, on nije nikada činio razlike između Hrvata i Slovenaca u Istri, držeći se vazda načela, da je Slovenac i Hrvat vazda Hrvat i Hrvat! Dugotrajno i burno odobravanje slijedilo je toj izjavi.

Na koncu zahvali se predsjednik još jednom obilnitu te zaključio sastanak, na što zaore prisutni: živo predsjednik!

Taj važni i zanimivi sastanak trajao je puna 3 1/2 sata.

P. S. Na ulazu u selo i na mnogobrojnih kućah kao i nad dvorištem vijale su se narodne trobojnice. Nad ulazem u dvorište, ukrašenim šelenilom, nalazio se je napis: Dobro došli! Čim se je sastanak svršio, zapjevao je domaći pjevački zbor više narodnih i umjetnih zborova.

Mjesto pisara. Ravnateljstvo, g. k. nauke kamione u Kopru traži odmah jednog pisara. Od molitelja se zahtjeva godišnje posmatranje njemačkoga jezika i da je vješt pisarničkim i računskim poslovima.

Neznamo da li se traži od tog pisara i poznavanje zemaljskih jezika t. j. hrvatskog ili slavonskog i talijanskog ili samo talijanskog!

Glavna skupština podružnice u Velom Mlanu. Pišu nam iz Velog Mlana kod Buzeta, da će se tamo obdržavati u nedjelju dne 12. augusta o. g. u 4 1/2 sata poslije podne glavna godišnja skupština tamošnje podružnice „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“ s običnim dnevnim redom, na koju se najljubidnije pozivlju sva gg. članovi i prijatelji naše školske mladeži.

Svemoguć talijanski svećenik. Pod tim naslovom pišu nam iz Sovinjaka — občina Buzet: Živo nam je, g. uredniče, još u pameti, kako je bivši župnik u Grčzanju prkosio ne samo vrhućim željam velike većine svojih župljana u pogledu hrvatskih prodika, već dapače i opetovnim nalogom biskupskog ordinarijata u Trstu. I on bi bio stalno i danas na svojem mjestu uzprkos tomu odporu, da nije počinio grubi zločin t. j. da nije pronevjerio veliku svotu tuđeg noveca, što ga je spravilo na optuženičku klupu i konačno u zatvor.

On je prkosio i puku i ordinarijatu, jer je znao, da mu kao Talijanu nitko ništa ne može; znao je da uživa visoku zaštitu talijanske liberalne stranke i onog diela talijanskog svećenstva u biskupiji, koji se sakuplja oko nazovi-katoličkih talijanskih listova grada Trsta.

U tom prkosu povadja se za njim i sovinijski župnik gosp. Carlo Sgnidarich (čitač Znjidarić) koji drži, da mu kao Talijanu ne može nitko na rep stati, da je on svemoguć i prema svojim župljanom i prema biskupskom ordinarijatu u Trstu.

Da nam se ne reče da klevetamo ili da pretjeravamo, eto Vam dokaza.

Taj gospodin došao je u Sovinjak već g. 1885. kao župe-upravitelj, te je u našoj župnoj crkvi misio prvi put dne 25. marča t. j. na dan nosokrvnjenog začeca Bl. D. Marije, rečene godine. Već kad te prve sv. mise počeo je uvadljati kod pjevanja i molitava latinštinu ili talijanshtinu mjesto dosadašnje hrvatske. Do tada pjevalo se je naime uvijek u župnoj crkvi u našem materinskom hrvatskom jeziku „Poslanicu“ i „Evangelije“ hrvatski po „Slovetu“, dočim se sada jedno i drugo samo čita a pjeva se latinski.

Po sv. misi i po blagoslova pjevalo se prije uvijek „Budi hvaljeno“, dočim se sada ne pjeva ništa. Pred blagoslovom pjevalo se je „Častimo Te“ dočim se sada pjeva „Vi adoro“. Pod blagoslovom i na obhodih ili procesijah pjevalo se je hrvatski litanijske i molitve, dočim se sada sve to pjeva latinski, u jeziku puku posve nepoznatom.

U korizmi molilo se prije „Krunicu“ hrvatski, dočim se sada moli talijanski, nešto latinski.

Nauk kršćanski za djevu držao se je uvijek samo hrvatski, dočim se sada drži nešto hrvatski, nešto talijanski.

Radi svih tih promjena u našoj župnoj crkvi od god. 1885. utekoše se župljani molbom na prečastni ordinarijat u Trstu, da im se ne dira u starinske crkvene svetište, da se moli i pjeva u crkvi kao i od davne davnine, da se ne uvadja u crkva novotarije, ali molba osta neuslišana. Kasnije su župljani na novo isto molili i opetovno odgovor požorili, nu njihov je vapaj ostao neuslišan, jer je gosp. župnik svemoguć.

Videći da nemaju nikakva odgovora na tolike molbe i požurnice, imenovalo je obćinsko upravno vijeće u jednoj sjednici god. 1893. posebno odaslanstvo od trih lica te ih poslalo na obćinske troškove k ordinarijatu u Trst molbom, podpisanom skoro od svih župljana, da zamole i osobno požure rješitbu starih molba i da se g. župniku naloži neka bi uspostavio u crkvi starinske hrvatske molitve i pjevanje. Ali na žalost ni ovo odaslanstvo neopravi ništa. Ni ova posljednja molba, ni kasnije požurnice ne bijahu riješene. Pravom dakle govore župljani, da je g. župnik svemoguć. Za to imamo i novih dokaza. (Konac slijedi.)

Razne primorske vijesti.

Našim rodoljubom do znanja i na uvazjenje. Više rodoljuba naših iz raznih krajeva Istre obratilo se na zastupnika Mandića, da bi sazvao i kod njih javne sastanke. Sve te rodoljube molio on ovim putem, da bi za sada, dok traje ova nesnoana vrućina, koja muči slušaoce i njega, odustali od saziva sastanka bar dotle, dok ne padne blagotvorna kiša i dok se malo bar zrak ohladi.

Potvrđena pravila. G. k. namjestništvo u Trstu potvrdilo je pravila novoustrojenog društva: „Istarsko planinsko društvo“ sa sjedištem u Pazinu.

Sastanak hrv. kat. društva obdržavat će se 21., 22. i 23. kolovoza (utorak, sriedu i četvrtak) o. g. na Trsatu. Posto će pripravnih odbor skrbiti i za stanove učesnika, umoljavaju se svi, koji kane prisustvovati, da se jave na vrijeme. Ima li koji stan kod svojih trsatskih znanaca ili rodjaka, neka nam to saobči. Osobito izličemo, da Franjevački samostan na Trsatu ne prima nikoga bez posebne preporuke pripravnoga odbora. Sastanku će prisustvovati samo oni, koji se izkažu pozivnicom, koje će se pojedincima na vrijeme rnzaslati. Sva pisma i upite prima: Ivan Butković, Beč VII. Kaiserstrasse 25. (Od 10. kolovoza: I. B. stud. phil. Krb-Istra).

Odbor.

Narodni darevi. G. Ivan Marčić, bogoslov krčke biskupije, pripisao nam je K 34, što ih tekom godine sakupije bogoslov Hrvati u Gorici, od koje svote K 17 za Družbu, a K 17 djačkom pripomoć. društvu u Pazinu.

G. Dragutin Pribil, c. k. kot. školski nadzornik u Krku, poslao za Družbu K 10, mjesto vienca na grob učiteljice u Puntu Ivke Stipančić.

G. pop Joso Paračić sakupio na Ivanju u Štivanu uz geslo: „Svi složno u boj prot dušmanu“ K 12 za Družbu.

Prigodom izleta k Spincičem sabrano je među članovima „Udruge sv. Mihovila“ za družbu sv. Cirila i Metoda K 12-06.

Zivilni plemeniti darovatelji!

Družbine olovke. Nastali su školski praznici, mladeži veselje, učiteljima počinak a trgovcima? . . . Evo tu je rieč. Tekom praznika nastojati će trgovci te struke, da se obkrbe za buduću školsku godinu onim, čim će se mladež opet u njihovih obkrbljivati. „Svoj k svomu“ je rieč, to je trgovatko narodno geslo, pa njim preporučamo, da se zbilja i oni toga, samo toga drže. Evo njim „Družbinih“ olovaka. U Zagrebu je „Klub Cirilo-Metodskih Zidara“, koji će ih poslužiti kako hoće i koliko hoće; tajnik „Zidara“ g. Milan Suchanek stoji za to na razpolaganje, što više, to bolje, ajte gg. naši trgovci, samo napolje, svi u jedno, svi za naše, svoj k svomu, svaki za svoga, svi samo svoje.

Zalibože je i geslo „svoj k svomu“ postalo geslom dobitka. Ima ih, koji to geslo svakom prigodom u svemu isliču, te se njim i rodoljubljem bane, al za svoje malo ili ništa ne mare, jer je pri tom — malo dobitka. Zalibože! Na Družbinim olovkama su „urezane cene“, koliko koja stoji, poput „neznanat“, za to se je ne prodaje, jer se na njima „ništa“ ne zašluzuje. To je rodoljublje, to je geslo svoj za svoje. Ne znamo, kako je drugdje, ali kod nas je zbilja tako. U mjestu pisca ovih redaka mnogo skola, više vrati ureda i stalisa i više trgovaca, al u nikoga Družbinih olovaka! Zar još da čekamo? Čemu da šutimo, neg udarajmo, kudimo, sibajmo. Sad ovako a drugi put otvoreno.

Društvo slovenskih profesorjev u Ljubljani. Odbor toga društva, što se je ustanovilo ljetos u proljeću, imao je dosele četiri sjednice. Posavjetovao se je o ferijalnim tečajima za sredjoškolske učitelje po sveučilištima, o namještanju učnih sila na učiteljskim školama — konkretan je slučaj pokazao, da je bilo odborovo nastojanje bezuspješno — o ustroju građansko-školskoga tečaja na ljublj. učiteljsku u školskoj godini 1906/7. i naših učiteljska moće. Urgirala se je misao o biranju zastupnika sredjoškolskog učiteljsva u zemaljsko školsko vijeće te se konstantovala potreba, da se društvo brine za javnu kritiku o pojedinim profesorima. Sastavio se je u dogovoru s akademičnim društvima pregled svih kandidata, koji bi buduću školsku godinu mogli preuzeti supleturu, te je društvo (blagajnik Vajda) preuzelo posredovanje među filozofima-absoventima i ravnateljstvima srednjih skola. Sastavljanju školskih knjiga ima se posvetiti osobitu pažnju, kao što i školsko-pedagogskomu djelovanju „Slov. šolske Matice“. Poslovni jezik društva je slovenski i srpsko-hrvatski. U društvu su i svi profesori pazinske državne gimnazije.

Poštanski pečati i hrvatski jezik. Danomice primamo s raznih strana Istre i iz čisto hrvatskih ili slovenskih mjesta samo talijanske ili talijansko hrvatske, ali nikad samo hrvatske ili slovenske napise na „poštanskih pečatih. To je nezakonito, nepravedno i nepošteno, al smo na žalost većinom sami krivi, da je tomu tako, jer takovu sablazan trpimo i šutimo.

Mi ćemo u buduću marljivo bilježiti sva ona hrvatska i slovenska mjesta ili mjesta sa mješovitim pučanstvom, iz kojih budemo primali samo talijanske poštanske pečatne napise.

Ovim pozivljemo naše občine, u kojih području imadu poste samo talijanske poštanske pečatne napise, da ulože bezodvlačno molbe na c. k. ravnateljstvo pošta i br-

zjava u Trstu, da uvede hrvatske ili slovenske, ili bar dvojezične (gdje je mješovito pučanstvo) pečatne napise.

Od prvog neuspjeha napisa se prestrašiti. G. k. oblasti treba neprestano bodriti i čekati dok ne zadovolje zakonu i pravici.

Svaki eventualni nepovoljni odgovor ravnateljstva pošta neka nam se odmah dojavu.

Praktičko-teoretički tečaj za primanje (babice). Dne 1. oktobra započeti će na učiteljsku za primanje u Trstu praktičko-teoretički tečaj u slovenskom jeziku. Zenske, koje kane polaziti taj tečaj, nesmiju biti starije od 40 godina; ako nisu udate moraju imati bar 24 godine. Moliteljice za stipendije, nalazeće se u Istri, valja da predlože molbe svojoj političkoj oblasti (kapelanatu) do 31. augusta o. g.

Plemeniti dar. Rodoljubna hrvatska obitelj Bonetić na Rieci, upisala je blagopokojnog svog glavarara gosp. kapelana Ignaca Bonetića kao utemeljitelja „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru, položiv u tu svrhu 200 kruna. Dočim se zahvaljujemo srdačno domoljubnoj obitelji Bonetić na plemenitom daru, kličemo vriednomu pokojniku: Bila Ti lahka domaća gruda!

Listnica uredništva i uprave.

Gosp. P. S. — Ercegovci. — Vi ste g. 1904. poslali I. K 250, II. K 250; u g. 1905. K 5—, što smo ubilježili za g. 1904. K 250 (od 1. 5. do konca 1904.), za 1905. K 5—, a za prvu polovicu 1906. K 250, te pošaljite svojedobno još K 250 za podmiru druge polovice 1906. — Da ste nam zdravo!

Hrvati!
Kupujte žigice
Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

OLOVKE
u korist družbe sv. Cirila i Metoda
dobivaju se u
tiskari Baginja i drug. u Puli
prije (J. Krmpotić i dr.)
uz cenn od 2 do 10 para.

— OGLAS. —
Daje se u zakup ili uz povoljne uvjete
prostovoljne prodaje se

„Gostiona Puharić“
u Matuljih k. br. 109.

Ista je sagradjena prije godinu dana u modernome švicarskome slogu na vrlo zgodnome položaju uz državnu cestu, koja vodi iz Rijeke preko Učke u Istru sa krasnim vidikom na cieti „Kvarner“ i njegove otoke, te na krasnu romantičnu okolicu.

Ima sprijeđa vrt zasaden divljim kestrenom, ubavne kugljane, kegljiste, straga terasu i naravan hrastovu šumicu.

Do postaje Matulje-Opatija ima samo 3 časaka.

Vlastnik napušta ovdje obrt, pošto ima jednako poduzeće u Voloskom, a ne dopisje na dvije strane uz malobrojnu i mladu obitelj.

Anton Puharić,
Matulje 109

POKUŠAJTE VIDROVE PROIZVODE!

Može se je dobiti kod svih trgovaca već,

gdje ih nema, zatražite je izravno kod nas.

VIDROVA TVORNICA JESTVINA U PRAGU-VIII.

